

Eneste nordmann på Bermudaøene på Oslobesøk.

Bjarne Aas-båtene har en høi stjerne dernede.

Mr. David Knudsen, som utgjør hele den norske koloni på Bermuda.

Hele den norske koloni på Bermuda er i Oslo for tiden. I denne koloni-hungerens tidsalder er det med andre ord en fristende oppgave for en journalist å sikre sig iallfall denne koloni for Aftenposten, og vi behøvde ikke å lete lenge til tross for at kolonien ikke er særlig stor. Den består av en eneste mann, men han ser til gjengjeld ut som den personifiserte og brunstekte lovprisning av Bermudas sol og evige sommer.

Kolonien sitter i en praktfull stol borte hos Wang og presenterer seg som Mr. David Knudsen.

— Jeg er slett ikke noen Robinson Crusoe, sier han, og heller ikke konge på en sydhavspø. Bermuda er som Hankø eller Tjøme for de rike new yorkere, 36 timer med båt og 5½ time med luksusfly for 24 passasjerer. Det er 365 øer eller en for hver dag i året, og på hovedøen finnes det 10–12 store hoteller, som faktisk er det vi lever av. Det kommer hver uke i ca. 8 måneder 1000 amerikanere til oss, og de spiser vår fisk, våre grønnsaker og vår frukt, gleder sig over våre blomster og er gode kjøpere av det vi har å selge på øen. Vi har glimrende klima året rundt og øene anløpes stadig vekk av de store luksusdampere, som f. eks. Kungsholm.

Vi har også anløp av mange norske skib, Bernt Balchen var f. eks. innom med et hvalkokeri for noen år siden. Men den nordmann som er mest populær hos oss, er yachtkonstruktøren Bjarne Aas. Vi har adskillige båter av hans, som hevder sig glimrende i våre regattaer om prinsen av Wales' gullpokal. Hans båter slår overlegen de amerikansk byggede.

— Liker den norske koloni sig godt på øene?

— Jeg har det storartet der og kan ikke tenke mig noget herligere sted. Er nu blitt engelsk statsborger — — De vet England eier øene — — og arbeider med min egen forretning i fotografering og optikk. Forsøkte også engang å importere norske fiskeboller, men de passet ikke og jeg måtte spise op alle boksene selv. Men gaffelbiter, det er noget som går.

— Er De bare på feriereise her?

— Nei, jeg er på forretningsreise, vesentlig i Tyskland og England. Jeg skal blandt annet innlede optagelsen av farvefilm av alle Bermudas blomsterrikdommer. Bermudas lilies, som er en stor eksportvare, kjenner De sikkert. I det hele er øene et herlig objekt for fotografering, og jeg har personlig for den lokale regjering optatt mesteparten av de biler som brukes til å trekke turister til oss. Av naturen, sportsfisket, seilasene, det enestående golfterring som delvis eies av det store britiske firma Furness Withy. Jeg kunde forresten ønske jeg hadde hatt med meg det brev som jeg fikk fra Bermudas guvernør til ifor, general Astley Cubitt, da jeg sendte ham et minnealbum med bilder av alle de naturherligheter øene har å by sine gjester på.

— Vi tror ikke helt Deres skildring av dette flytende paradis, før De har betrodd oss skatteprosenten.

— Den er meget lav, nogen få dollar året selv for dem som tjener svært godt. Vi tjener godt på turisttrafikken, som selv i dårlige år er god — — det er jo alltid nogen som har penger — — og forresten skaffer det offentlige sig det vesentlige av sine inntekter fra innførselstollen.